

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/639/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2213224365
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2213224365.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a členov senátu: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Martin Holič, v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpeného spoločnosťou: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, proti žalovanému: O. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXXX/X, W. Z., t.č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníčkou Mgr. G. F., vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Galanta, o zaplatenie 1.867,20 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, č.k. 6C/312/2013-30 zo dňa 11.11.2014 v jeho zamietajúcej časti a určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

V napadnutej časti určenia neprijateľných zmluvných podmienok rozsudok **r u š í .**

Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd čiastočne vyhovel žalobe a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 834,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne z tejto sumy počnúc od 28.02.2011 až do zaplatenia. Vo zvyšku sa návrh zamietol a súčasne určil, že zmluvná podmienka upravujúca zmluvnú pokutu v zmysle Obchodných podmienok spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. v čl. XIV. bod 4.1 v znení: "V prípade omeškania dlžníka s úhradou splátky úveru alebo jej časti je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,065% z dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 23,725% p.a.). Ak sa z dôvodu omeškania dlžníka s úhradou splátky úveru o viac ako 3 mesiace stali podľa čl. XIII. ods. 13.1 písm. a) tejto zmluvy o RÚ okamžite splatnými všetky záväzky dlžníka podľa tejto zmluvy je dlžník povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,065% dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 23,725% p.a.)" je neplatná z dôvodu jej neprijateľnosti. O trovách konania rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie odôvodnil s použitím § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z.z., § 517 ods. 2, § 53 ods. 1, § 54 ods. 1, § 153 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ust. Smernice Rady 93/13/EHS, § 142 ods. 2 O.s.p. a vecne tým, že žalobca žalobou zo dňa 28.11.2013 sa domáhal od žalovaného zaplatenie istiny 1.867,20 Eur z titulu poskytnutého spotrebiteľského úveru spolu s úrokom z omeškania 9% ročne z tejto sumy ako aj zmluvnej pokuty vo výške 0,065% denne a úroku z omeškania vo výške 3,275% ročne

- zo sumy 56,20 Eur od 23.10.2010 do 25.11.2010
- zo sumy 56,20 Eur od 23.11.2010 do 25.11.2010
- zo sumy 12,40 Eur od 26.11.2010 do 15.10.2012

- zo sumy 56,20 Eur od 23.12.2010 do 15.10.2012
- zo sumy 56,20 Eur od 23.01.2011 do 15.10.2012
- zo sumy 56,20 Eur od 23.02.2011 do 15.10.2012
- zo sumy 56,20 Eur od 23.03.2011 do 15.10.2012
- zo sumy 1.686,- Eur od 28.03.2011 do 15.10.2012

tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 990,- Eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 990,- Eur len 9% ročný úrok z omeškania zo sumy 1.867,20 Eur do zaplatenia náhradu trov konania. Žalobca a žalovaný uzatvorili Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8100031946, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 990,- Eur. Poskytnutý úver sa zaviazal žalovaný splatiť spolu s úrokom v 36. mesačných splátkach vo výške 56,20 Eur. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 1, napokon zaplatil len sumu 156,- Eur s poukazom na výpis z karty klienta. Vzhľadom k tomu, že žalovaný bol v omeškaní s úhradou splátky o viac ako 3 mesiace, bolo mu doručené oznámenie o uplatnení práva veriteľa podľa § 565 Obč. zák., t.j. okamžitá splatnosť úveru z dôvodu omeškania. Oznámenie o uplatnení práva podľa § 565 Obč. zák. bolo žalovanému doručené 28.02.2011. Celková suma dlhu podľa žalobcu predstavuje súčet neuhradených splátok, teda 1.867,20 Eur. Medzi účastníkmi konania uzavretá Zmluva o revolvingovom úvere, je zmluvou spotrebiteľskou, na ktorú treba aplikovať v celom rozsahu ust. Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Súd preskúmal účastníkmi uzavretú Zmluvu o revolvingovom úvere, najmä z pohľadu § 9 ods. 2 cit. zákona, ktorý obsahuje náležitosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré náležitosti sú náležitosťami povinnými a ich absencia s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a) cit. zákona má za následok, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd zistil, že účastníkmi uzavretá Zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Predmetný Zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Vzhľadom na takto ustálený skutkový a právny stav veci, čo sa týka samotnej istiny predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov čo znamená, že žalobca má právo na zaplatenie rozdielu medzi skutočne poskytnutými finančnými prostriedkami vo výške 990,- Eur a sumou 156,- Eur, čo žalovaný uhradil, teda 834,- Eur.

Vo zvyšku, čo do samotnej istiny súd návrh nepovažoval za dôvodný a zamietol ho. S poukazom na § 517 ods. 2 OZ súd priznal žalobcovi v časti, ktorej bol úspešný aj zákonný úrok z omeškania. Súd aj vo zvyšku žalobu považoval za nedôvodnú v časti týkajúcej sa uplatnenej zmluvnej pokuty. Výsledkami vykonaného dokazovania v časti nároku týkajúceho sa zmluvnej pokuty súd ustálil, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá štandardná predbežne formulovaná tzv. typová zmluva. Text tejto zmluvy aj s obsahom týkajúcim sa zmluvnej pokuty bol vopred navrhnutý a žalovaný ako spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu tejto podmienky a je jednoznačné, že táto podmienka s ním nebola individuálne dojednaná. Preto súd žalobu aj v tejto časti ako nedôvodnú zamietol a v ďalšom poukázal na znenie § 153 od. 4 O.s.p. ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

O náhrade trov konania rozhodol súd s poukazom na § 142 ods. 2 O.s.p. Žalobca si v konaní uplatnil istinu 1.867,20 Eur s príslušenstvom ako aj zmluvnú pokutu. Úspešný bol iba v časti žaloby čo do 834,- Eur. Súd vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v časti o zamietnutí návrhu, o nepriznaní náhrady trov konania a o určení, že vo všeobecných obchodných podmienkach má byť zmluvná podmienka neplatnou z dôvodu jej neprijateľnosti. Záver súdu o tom, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8100031946 neobsahuje termíny splátok istiny, ako aj údaj o výške úrokov a iných poplatkov nie je správny a nezodpovedá obsahu zmluvy. Z obsahu zmluvy jednoznačne vyplýva, že úver mal byť uhradený v 36 mesačných splátkach, pričom splátky boli splatné k dohodnutému

dňu. Uvedené skutočnosti vyplývajú tak zo samotnej zmluvy, ako aj z potvrdenia akceptácie žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, ktoré tvorí jej neoddeliteľnú súčasť. Argument súdu o rozpisovaní splátky je nesprávny, nakoľko nevychádza zo správneho výkladu a následne ani aplikácie príslušnej právnej normy a ani zo správne zisteného skutkového stavu. Záver súdu nepodporuje ani slovné znenie právnej normy, ktoré nehovorí o uvádzaní počtu, termínov a výšky splátok úrokov, splátok istiny, splátok ostatných poplatkov. Zmluva obsahuje určenie počtu splátok, dátum jej splatnosti v mesiaci. Údaj o dátume splatnosti prvej splátky, poslednej splátky vyplýva nielen z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ale aj zo splátkového kalendára. Vzhľadom k uvedenému záveru súdu nie sú dôvodné a aplikácia zákona č. 129/2010 Z.z. nie je založená na jeho správnom výklade. Text právnej normy s prihliadnutím na spôsob výkladu ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. zo strany súdu neobsahuje totiž úpravu, kedy by postačovala jedna a ktorákoľvek z tam uvedených náležitostí. Ak teda úprava v § 9 ods. 2 písm. k) citovaného zákona podľa súdu znamená, že sa má splátka rozpisovať, teda že počet, termíny a výšky splátky sa osobitne vzťahuje na položky istinu, úrok, iné poplatky, potom v prípade aplikácie § 11 ods. 1 písm. a) musí tiež platiť, že musia chýbať všetky dané náležitosti.

Ďalej namietal, že rozhodnutie v časti o vyhlásení ustanovení o zmluvných sankciách za neprijateľné je nepreskúmateľné a vecne nesprávne. V prvom rade je z rozsudku nejasné, o aké všeobecné podmienky má ísť, o akých všeobecných podmienkach súd v napadnutom výroku hovorí. Takýto dokument nejestvuje a už len z tohto pohľadu je výrok súdu nepreskúmateľný. V kontexte základných prvkov, ktoré má odôvodnenie obsahovať namieta, že rozsudok nedáva odpovede na žiadne právne a skutkovo relevantné otázky. V rozsudku chýba akákoľvek odpoveď na prijatý záver o vyslovenej zmluvnej pokute ako neprijateľnej zmluvnej podmienky. Súd neprijateľnosť ustanovenia neodôvodnil žiadnym spôsobom. Samotná skutočnosť, že zmluvná pokuta je uvedená v ustanoveniach, ktoré nenavrhol žalovaný a ani nemohol ovplyvniť ich obsah nie je v zmysle zákona dôvodom pre vyslovenie neprijateľnosti. Išlo by len o prvý predpoklad na to, aby konkrétna zmluvná podmienka mohla byť podrobená preskúmaniu z hľadiska toho, či spôsobuje alebo nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán. K tomuto druhému kroku však súd zjavne ani nepristúpil a jeho záver a na to nadväzujúci výrok o neprijateľnosti zmluvnej sankcie je nielen preto nezákonný, ale aj predčasný. To, že je niečo upravené v obchodných podmienkach ešte nespôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach strán. Rozsudok je v tejto časti nepreskúmateľným pre absenciu akéhokoľvek zdôvodnenia. Prípustnosť dojednania sankcií v zmluvných podmienkach, všeobecných podmienkach, vyplýva aj z výkladu ust. § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka a contrario, kedy možno dospieť tiež k tomu, že dojednania ukladajúce spotrebiteľovi sankciu za nesplnenie jeho záväzku nebude prijateľným, ak táto sankcia je neúmerne vysoká. Ust. § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka pritom ipso facto predpokladá, že pôjde o individuálne nedohodnuté ustanovenie. Navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania za zaplatený súdny poplatok za odvolanie a náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 83,34 Eur vrátane DPH (1 úkon odvolanie vo výške 73,69 Eur vrátane DPH /61,41 Eur + 20% DPH/, 1x režijný paušál 9,65 Eur vrátane DPH /8,04 Eur + 20% DPH/).

Žalovaný odvolanie nepodal a k doručenému odvolaniu sa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. f) a h) O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 219 O.s.p., okrem časti určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, v ktorej časti bolo potrebné rozsudok súdu zrušiť.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu bolo posúdiť, či prvostupňový súd rozhodol vo veci správne, ak žalobu sčasti zamietol z toho dôvodu, že predmetný úver pre chýbajúce náležitosti úverovej zmluvy považoval za bezúročný a bez poplatkov a to s poukazom na odvolacie argumenty uplatnené odvolateľom a či bolo dôvodným rozhodnúť o neprijateľnosti zmluvných podmienok.

Odvolať odvolanie odôvodnil tým, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d) O.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.). Odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. je daný, ak výsledok hodnotenia dôkazov súdom prvého stupňa nezodpovedá postupu vyplývajúceho z ust. § 132 O.s.p., pretože súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo súd nezohľadnil rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vyšli počas konania najavo, alebo v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli najavo inak, z hľadiska ich závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti a vierohodnosti je logický rozpor, alebo ktoré odporujú ust. § 122 až § 135 O.s.p. Odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. je daný, ak súd prvého stupňa posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo právnu normu, síce správne určenú, nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

Odvolať súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania jemu predchádzajúceho ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i v prevažnej miere správne právne posúdil.

Pretože odvolací súd preberá okrem časti vyslovenia neprijateľnosti zmluvných podmienok súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom. Pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku, a pretože odvolací súd zároveň v prevažnom rozsahu zdieľa i právne závery prvostupňového súdu vo veci, s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje na odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchýliť pretože súd prvého stupňa sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre túto časť rozhodnutia a odvolací súd s týmto odôvodnením súdu v prevažnej miere stotožňuje, k veci považuje za potrebné dodať iba nasledovné:

Žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 14.09.2010 Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8100031946, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 990,- Eur. Poskytnutý úver sa zaviazal žalovaný splatiť spolu s úrokom v 36. mesačných splátkach vo výške 56,20 Eur. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 1, napokon zaplatil len sumu 156,- Eur s poukazom na výpis z karty klienta. Vzhľadom k tomu, že žalovaný bol v omeškaní s úhradou splátky o viac ako 3 mesiace, bolo mu doručené oznámenie o uplatnení práva veriteľa podľa § 565 Obč. zák., t.j. okamžitá splatnosť úveru z dôvodu omeškania. Oznámenie o uplatnení práva podľa § 565 Obč. zák. bolo žalovanému doručené 28.02.2011. Celková suma dlhu podľa žalobcu predstavuje súčet neuhradených splátok, teda 1.867,20 Eur. K žalobe žalobca pripojil zmluvu účastníkov, pokus o zmluvu, Zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. - verzia platná od 01.07.2010, oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 14.09.2010, kópiu karty klienta. Súd vo veci určil termín pojednávania, na ktorom rozhodol bez prítomnosti účastníkov nakoľko sa títo nedostavili bez ospravedlnenia.

Odvolať súd je v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania.

Ako prvé odvolateľ namietal, že záver súdu o tom, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8100031946 neobsahuje termíny splátok istiny, ako aj údaj o výške úrokov a iných poplatkov nie je správny a nezodpovedá obsahu zmluvy.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že sa jedná o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahujú príslušné ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

Podľa ust. § 1 zák. o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním

spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa (ods. 1). Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi (ods. 2).

Správna je aj aplikácia ust. § 9 ods. 2 zák. o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere súdom prvého stupňa, v zmysle ktorého okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať okrem iných vymenovaných náležitostí aj v zmysle písm. k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Súd prvého stupňa správne pristúpil k prieskumu, či zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, a dospel k správne záveru, že predmetná zmluva neobsahuje základnú obsahovú náležitosť podľa písmena k) zákona, t.j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy namiesto sankcie neplatnosti sankcionoval veriteľa tým, že ak zmluva neobsahuje presne vymedzené náležitosti konkretizované v § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, tak sa podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) cit. zák. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a tiež, keď zmluva nemá písomnú formu.

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že úver je podľa ust. § 11 ods. 2 písm. a) zák. o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy bezúročný a bez poplatkov, lebo v zmluve absentujú náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 a písm. k) zák. o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy z dôvodov, ako to uviedol súd prvého stupňa a odvolacie argumenty žalobcu v tomto smere neobstoja.

Jednou z povinných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch). Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a zároveň, aby si veriteľ voči dlžníkovi nemohol uplatňovať aj nároky, na ktoré nemá právo. Žalobca ani v samotnom odvolaní nevyčísľil, aká mala byť konkrétna výška splátok istiny, úrokov a iných poplatkov ním poskytnutého spotrebiteľského úveru a táto nie je uvedená ani v samotnej zmluve.

Odvolací súd po preskúmaní predmetnej zmluvy sa stotožňuje so záverom, že táto neobsahuje rozčlenenie splátok úveru na istinu, úroky a iné poplatky. Neobstojí argument žalobcu v odvolaní, že konečná splatnosť sa dá vyvodiť zo splatnosti poslednej splátky, pretože zákon výslovne vyžaduje uvedenie konečnej splatnosti úveru v zmluve. V opačnom prípade by bola táto zákonná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere ustanovená nadbytočne. Výklad ponúkaný žalobcom je v priamom rozpore s jazykovým znením právnej normy, pretože ak by zákonodarca považoval za postačujúce uviesť v zmluve údaje, z ktorých sa dajú iné informácie zistiť, alebo vypočítať, tak by to tak uviedol. Nie je v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, ak žalobca predkladá spotrebiteľovi zmluvy, ktoré vyžadujú na zistenie podstatných otázok splácania úveru výpočty.

Súd prvého stupňa žalobu zamietol aj v časti uplatnenej zmluvnej pokuty, ale odvolacie argumenty sa zamietnutia tejto zložky uplatneného nároku výslovne netýkajú.

Na doplnenie odvolací súd dodáva, že v zmluvnej pokute sa jedná o dohodu určenú peňažnú sumu, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi v prípade porušenia zmluvnej povinnosti. Je upravená v ust. § 544 až § 545a Občianskeho zákonníka a v ust. § 300 až § 302 Obchodného zákonníka. Dohoda o zmluvnej pokute musí (1) mať písomnú formu, (2) musí v nej byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia a (3) musí v nej byť uvedená povinnosť, ktorú zmluvná pokuta zabezpečuje. Uvedené podmienky musia byť v dohode vymedzené určito. Tieto podmienky dohody o zmluvnej pokute potvrdil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. M Obdo 4/2003 (judikát č. 92/2004). Okrem toho dohoda o zmluvnej pokute zásadne nemôže byť súčasťou len všeobecných podmienok, ako

tomu bolo v prejednávanej veci, pretože žalovaný ako spotrebiteľ podpisoval len samotnú zmluvu, nie všeobecné podmienky. Pre uzavretie platnej dohody o povinnosti účastníka zmluvy zaplatiť zmluvnú pokutu je okrem obligatórnej náležitosti, ktorou je písomná forma, platná dohoda o zmluvnej pokute musí spĺňať všetky náležitosti stanovené všeobecne pre platnosť právnych úkonov. Už len z toho vyplýva, že zákonodarca zmluvnú pokutu považuje za sankciu, ktorá má byť osobitne dojednaná a v zákonom predpísanej písomnej forme. Nie ako napr. úroky z omeškania, kde tieto vôbec nemusia byť súčasťou zmluvy a napriek tomu pri omeškaní dlžníka veriteľ má podľa zákonného ust. § 517 Obč. zák. požadovať úroky z omeškania v zákonom stanovenej a určenej výške. Všeobecné podmienky sú len také, ktoré sú všeobecne známe, pričom sa predpokladá, že sú známe aj obom zmluvným stranám záväzkového vzťahu napr. z ich predchádzajúcej podnikateľskej činnosti alebo ide naozaj o všeobecné podmienky, čo ale zmluvná pokuta nie je. Preto jej obsiahnutie v zmluvných dojednaniach (všeobecných) nemožno akceptovať z hľadiska jej vážnosti a dôležitosti. Okrem toho obchodné podmienky sú tzv. typovými, kde ich obsah a rozsah a to, čo v nich bude alebo nebude a v akej forme a podobe, určuje výlučne len žalobca ako dodávateľ, ktorý tieto podmienky robí a formuluje. V podstate žalovaný ako spotrebiteľ ich obsah zásadným spôsobom ani meniť nemôže. Ak chce spotrebiteľský úver získať, má možnosť len všetko podpísať a akceptovať. Nemá možnosť výberu a voľby podmienok. Aj podľa Nálezu ÚS ČR sp. zn. I.ÚS 3512/11 zo dňa 11.11.2013, v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednaní o zmluvnej pokute zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy (listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis). Z dôvodu absolútnej neplatnosti dojednaní o zmluvnej pokute tak žalovaný nemal povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu a návrh je v tejto časti nedôvodný. Dojednanie o zmluvnej pokute v zmluvných podmienkach je neplatné. Keďže ide o neplatnosť absolútnu, je súd na tento dôvod absolútnej neplatnosti prihladnúť bez ohľadu na to, či sa tohto dôvodu neplatnosti niektorý z účastníkov dovoľá, alebo nie. Žalobca tak nepreukázal, že by existovalo platné dojednanie o zmluvnej pokute.

V tejto súvislosti aj odvolací súd podporne poukazuje na argumentáciu obsiahnutú v citovom náleze Ústavného súdu ČR sp. zn. I.ÚS 3512/11, ktorý poukázal na to, že samotným východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to aj so zreteľom na možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Zákonodarca sa preto pokúsil vyrovnáť túto faktickú nerovnosť cestou práva, a to formou obmedzení autonómie vôle (por. nález Ústavného súdu zo dňa 15.06.2009, sp. zn. I.ÚS 342/09 (N 144/53 SbNU 765). V spotrebiteľskom práve je dodávateľ vo fakticky výhodnejšom postavení, pretože má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému svoje služby poskytuje. A preto okrem obmedzení vyplývajúcich z princípu rovnosti prostriedkov možno od dodávateľa tiež očakávať (prípadne i vyžadovať), že sa vo vzťahu k spotrebiteľovi bude správať vo všeobecnej rovine poctivo. Pokiaľ nepostupuje týmto spôsobom, spreneverí sa dôvere druhého účastníka zmluvného vzťahu v poctivosť jeho správania, a takémuto nepoctivému správaniu nemožno poskytnúť právnu ochranu. V praxi sa zásada poctivosti prejavuje okrem iného tým, že text spotrebiteľskej zmluvy, obzvlášť ak ide o zmluvu formulárovú, má byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľný, prehľadný a logicky usporiadaný. Napríklad zmluvné dojednanie musia mať dostatočnú veľkosť písma, nesmú byť vo výrazne menšej veľkosti než okolitý text, nesmú byť umiestnené v oddieloch, ktoré vzbudzujú dojem nepodstatného charakteru. Uvedená zásada poctivosti dopadá i na aplikáciu všeobecných obchodných podmienok. Je potrebné zdôrazniť, že obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel napríklad od obchodných zmlúv majú slúžiť predovšetkým na to, aby nebolo potrebné do každej zmluvy prepisovať dojednanie technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak nemôžu slúžiť na to, aby do nich v často neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme ukryl dodávateľ dojednanie, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa najskôr uniknú (napríklad rozhodcovská doložka alebo dojednanie o zmluvnej pokute). Pokiaľ tak i napriek tomu dodávateľ postupuje, nepočína si v právnom vzťahu poctivo a takému konaniu nemožno priznať právnu ochranu. V rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zakladajúce zmluvnú pokutu (podobne ako rozhodcovská doložka) zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len samotnej spotrebiteľskej zmluvy (listiny, ktorú spotrebiteľ podpisuje).

Z uvedených dôvodov bolo dôvodným návrh zamietnuť aj v časti uplatnenej zmluvnej pokuty bez potreby vyslovenia neprijateľnosti zmluvných podmienok.

Výrok o náhrade trov konania osobitne odvolacími dôvodmi napadnutý nebol.

Vzhľadom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a v závislom výroku o trovách konania ako vo výroku vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil a v časti vyslovenia neprijateľnosti zmluvných podmienok podľa § 221 ods. 1 písm. i) O.s.p. zrušil ako nadbytočný vzhľadom na vyššie uvedenú argumentáciu, bez potreby vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V odvolacom konaní mal úspech žalovaný, preto mu podľa § 142 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov konania voči neúspešnému žalobcovi, žalovaný si však náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a z obsahu spisu mu ani žiadne trovy nevyplývajú, preto bolo dôvodné žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznať.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.